

Американка

Микола Кульчицький

До Конотопу зі Сполучених Штатів повернулася Машенька Панченко. За тридцять років, що минули від її вояжу до Баварії, вона з гарненького верткого дівчиська перетворилася на шикарну голлівудську діву. Її перший чоловік Гаррі, офіцер, який власне і вивіз її до Америки, загинув у війні на Близькому Сході, залишивши їй двох синів Майкла і Джека, яких вона у свою чергу довірила свекрусі разом з половиною виплат за загиблого. Сама ж перебралася до Лос-Анджелеса, де спробувала себе на зйомках. Там вона приглянулася відомому режисеру, який зняв її у головній ролі в успішній картині і відкрив шлях до зіркового життя Мері Панч.

На початку 2023 року свекруха отримала неофіційне повідомлення стосовно зникнення безвісти її молодшого онука Джека, який з березня 2022 року разом з старшим братом воював в Україні у складі Інтернаціональної бригади. Ця звістка надійшла до Мері у край недоречний час: вона якраз беззастережно закохалася в партнера по зйомці, індуса, молодшого від себе на двадцять років, який видався їй найвродливішим від усіх чоловіків, яких вона коли небудь знала. Індус відповів зірці взаємністю, і вони нещодавно з'їхались у затишному будиночку в горах понад струмком. Мері не чекала від партнера нічого окрім жаркого кохання, і їй кортіло, аби це щастя продовжувалося нескінченно. Але треба було їхати.

Батьки її вже померли, тож у Конотопі вона зупинилася у двоюрідної сестри. Більше місяця американка очікувала на старшого сина, щоб дізнатися про усе "з перших вуст", і за цей час встигла спорудити татові з мамою гранітний пам'ятник на двох з хрестом і двома янголятками. Майкл зміг вирватись до неї лише на три дні. Він розповів, що в кінці вересня ворог штурмував рубіж батальйону, в складі якого воював брат. Поки його напарник, поляк, косив з кулемета піхоту, Джек підбив два танки, а третій зайшов посадкою ззаду і зблизька плюнув 110-и міліметровим фугасом прямо в шанець. Ззаду окоп не мав брустверу, тож хлопців не просто закидало піском, як вже бувало, а порвало на шмаття. Сержант з сусіднього окопу бачив лише фрагменти, що зависнули на деревах, і тікаючи, навіть не спробував знаходити документи. Саме тому у перших рапортах командири вказали загиблих як зниклих безвісти.

— "Невдовзі я з тим сержантом побував на місці, і приніс звідти декілька шматочків. ДНК-аналіз підтвердив, що серед них були й такі, що належали нашому Джейку. Опісля офіційного підтвердження обох загиблих нагородили орденами "За мужність" III-го ступеня посмертно.

— І що, більше нічого-нічого не залишилось?

— Пробач, мамо, ні. Хіба що жменька землі з окопу. А медаль – ось.

— Я хочу туди. Туди, де можна вбити хоч одного гада... Я їх порву! – скипіла Мурка.

— Це неможливо

— Насправді, я приїхала сюди, щоб забрати звідси тебе, синку. Хіба Яшки не

досить?

— Зараз не відпустять: позиція залишиться неприкритою.

— Що мені до ваших "позицій"? Мишко, ти ж в мене останній син... Але я щось придумую.

Щоб здійснити задумане Марії вистачило двох тижнів: там де рішення приймали чоловіки, вона проходила безперешкодно. Військову форму – найновішого жіночого крою з американського матеріалу і з вже нашитими знаками – вона придбала з рук. "Яка ж ти красунечка, Марійко, – вигукнула сестра: – ще карколомніша ніж у будь-чому цивільному. Отож, я й кажу: до Голлівуду дарма не візьмуть!"

Акторку вивчили на кулеметницю. Вона сама вибрала собі кулемет системи ДШК калібром 12,7 мм схожий на той, з яким знімалася в одному з бойовиків свого іменитого режисера. Той кулемет важив майже тридцять кілограмів, а його іноді доводилось тримати напереваги подібно Шварценеггеру. Ще той підстаркуватий режисер, сучий син, напнув на неї майку з довгими вузькими бретельками, щоб оператор мав змогу щоразу висвітлювати крайки її грудей, і змусив знятися у сорока дублях.

Своїм вибором військової спеціальності Марія, якій приліпили позивний "Мурка", неабияк здивувала українців: того фільму вони не бачили. Менше з тим в Україні їй довірили скоростріл, встановлений в окопі стаціонарно, і з нього вона відправила в пекло не один десяток ворожих душ. Оцінивши неабиякий талант актриси, командування усадило її на японський пікап, обладнаний під мобільний вогневий комплекс з кулеметом "Браунінг" калібром 13,2 мм, і довірило перехват ворожих безпілотників. Ця робота сподобалась їй іще більше. Кожного разу, ловлячи в приціл зухвалого птаха, перед натисненням гашетки, Мурка виспівувала любий їй куплет з фільму "За двома зайцями":

— *"В небі канареечка літає..."* – тра-тата-та-та! – говорив кулемет. *"Знову мимо, твою мати!"* – лаялась кулеметниця, – і *співає прямо в горизонт*"... Ту-туту-ту-ту! – злостував кулемет. *"Йес!"* – тріумфувала

Мурка. Злившись тілом зі зброєю, вона відчувала влучання усім своїм єством: вірна куля найжорсткіше віддавала їй у плечі.

На цьому посту вона провоювала шість місяців, до поранення. Того злого дня над батальйоном кружляв цілий рій "шахедів", і один спікірував на її "Тойоту". Екіпажу пощастило, бо камікадзе розірвався у кількох метрах позаду. Водій взагалі не постраждав, а от кулеметниця отримала осколочне поранення у праву сідницю.

— "О боже! Твоя сідничка! Її б тільки цілувати і облизувати, а вони по ній

брудною залізкою! – обурювався видатний режисер, додзвонившись до прифронтового шпиталю, – негайно повертайся в Америку. Знаю пластичного хірурга, який зробить краще, ніж було, але мусиш поквартитись. Ось, почитай уривок сценарію, де ти знову у головній ролі. Я сьогодні ж забронюю два місця з Праги до Нью-Йорка. Тільки назви дату. Це ж добре, що не в лобок, хай йому грець!"

— Дякую, любий, але я не покину фронт напризволяще. У мене гарно виходить. Заслужила дві медалі, – без коливань відмовилась кулеметниця.

— Ти не зрозуміла, любя. Я ж підготував роль Майклу. Щоправда, другого плану. Але в Голлівуді і це гарна пропозиція на початок. Сама знаєш... Пам'ятаєш, як я відібрав тебе із сотні конкуренток? Ти ж не хочеш втратити ще одного, останнього, сина, чи я чогось не розумію? Отож, другий квиток – для нього. А вже як я за тобою скучив! Не брикайся, бо дійду до самого вашого президента: ми знайомі особисто.

— Майкл не погодиться. Він налаштований на перемогу.

— Я з ним розмовляв. Запропонував роль, і він мене почув. Каже, що все залежить від мами. Врятуй же його і себе.

Врятувати сина ще й надбати йому гарну перспективу – хіба матір від такого відмовиться! Та й ідея з пластичною операцією у найвідомішій клініці видалася їй занадто спокусливою. "Чортів старець! Підібрав таки до мене ключик... Але ж він, як і завжди, має рацію!" – голосно висловились зірка. Вона згадала за чим приїхала в Україну, і натиснула на Майкла. Зрештою той погодився летіти, але насправді, потайки пообіцяв командирі повернутися, щойно доставить поранену матінку до Лос-Анджелеса.